

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/269/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113229474
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6113229474.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a. s., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, v konaní zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanej: A. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. XXXX/X, O. O., t. č. R.-S., ubytovňa, S. XXX, E. I., Česká republika, za účasti do 30. 06. 2016 vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1 561,14 eur s príslušenstvom, na odvolanie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 30. 03. 2016, č. k. 16C/63/2014 - 256, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v treťom výroku o nepriznaní náhrady trov konania Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

III. Návrhu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, na pribatie do konania n e v y h o v u j e .

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:
„Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 22,54 Eur s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne od 21. 10. 2012 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd vo zvyšku konanie z a s t a v u j e .

Súd žalobcovi, žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia n e p r i z n á v a .“

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1 561,14 eur s príslušenstvom na základe úverovej zmluvy. Žalovaná na pojednávaní uznala nárok čo do základu a výšky a zaviazala sa zaplatiť predmetný dlh. Nakoľko žalovaná uznala nárok žalobcu v celom rozsahu, súd rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku. Pretože žalovaný vzal nárok prevyšujúcej istinu 22,54 eur ako premličaný späť, súd konanie v danej časti podľa § 96 O. s. p. zastavil. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. Pretože úspešná žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, súd jej náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu

účastníkovi súd vzhľadom na neúčelnosť vyčíslených trov a vzhľadom na späťvzatie nároku v prevažnej miere späť a vzhľadom na uznanie nároku žalovanou, náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti rozsudku okresného súdu podalo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS odvolanie, a to voči výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Rozsudok v tejto časti žiadal zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania prizná. Poukázal na to, že Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov, vstúpilo legitímne v súlade s ust. § 93 ods. 2, 3 O. s. p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského procesu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Vstup Združenia bol opodstatnený, pretože žalobca zbral žalobu v prevyšujúcej časti späť v dôsledku aktivity Združenia, a to po meritórnych písomných podaniach zo dňa 26. 02. 2015 a zo dňa 23. 02. 2016 a po účasti na pojednávaní dňa 08. 04. 2016. Pri rozhodovaní o trovách v konaní, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia žaloby, je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritéria úspechu, či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, že žalovaný svojim správaním zapríčinil späťvzatie žaloby. Na druhej strane žalobca vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zaviniť zastavenie konania. Žalobca pritom nedosiahol v súdnom konaní to, čo od žalovaného žiadal, preto tento stav je potrebné považovať za jeho procesný neúspech. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity Združenia, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje objektívne účelné. Poukázal súčasne na zjavnú príčinnú súvislosť úkonov právnej služby a následného späťvzatia žaloby žalobcom, pretože v prípade, že by vedľajší účastník nebol v konaní aktívny, žalobca by žalobu späť nevzal. Možno teda konštatovať, že žalobca „skúša“ na súdoch žalovať svoje premĺčané nároky s tým, že sa evidentne spolieha na to, že vedľajší účastník v konaní vystupovať nebude. V opačnom prípade berie plošne žalobu späť. Vedľajší účastník môže preukázať, že v množstve súdnych sporov spôsobil už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre žalobcu odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť. Trovy vedľajšieho účastníka považuje jednoznačne za účelne vynaložené a argumenty prvostupňového súdu rozhodne odmieta a považuje ich za jednoznačne nesprávne z dôvodu, že na danú problematiku je potrebné prihliadať komplexne a nielen čisto individuálne.

4. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS doručilo dňa 11. 07. 2016 súdu podanie - Návrh právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu na pokračovanie v konaní pod procesným označením osobitný subjekt konania, resp. návrh na príbratie do konania. S odkazom na § 470 ods. 2 CSP zastáva názor, že pokiaľ takáto právnická osoba, bola na základe svojho úkonu (návrhu na vstup do konania) riadnym účastníkom konania pod procesným označením vedľajší účastník, ostávajú účinky jej úkonu zachované, t. j. ostáva naďalej účastníkom konania a nie je potrebné podávať duplicitný návrh na jej príbratie do konania pod novým procesným označením osobitný subjekt konania. Inštitút osobitného subjektu konania podľa § 95 CSP svojim obsahom a účelom zodpovedá pôvodnej právnej úprave inštitútu vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p. Preto iba z opatrnosti navrhuje, aby súd v súlade s § 95 ods. 1 CSP rozhodol o jeho príbratí do konania.

5. Žalobca, ako ani žalovaná sa k odvolaniu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS nevyjadrili.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

7. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania správne. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia ohľadom neúčelnosti vyčíslených trov konania na strane Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

8. Odvolanie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

9. Zo spisu je zistiteľné, že žalobca podal na súd žalobu dňa 18. 10. 2013, ktorou sa domáhal voči žalovanej zaplattenia sumy 1 561,14 eur istiny a príslušenstva. Združenie do konania vstúpilo dňa 20. 11. 2013 s tým, že zároveň žiadalo o doručenie žalobného návrhu na začatie konania s prílohami. Žalobca dňa 09. 06. 2014 doručil okresnému súdu čiastočné späťvzatie žaloby s tým, že trval na zaplattení sumy

22,54 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z istiny 22,54 eur od 21. 10. 2010 až do zaplataenia. Vo zvyšnej časti žiadal konanie zastaviť. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS doručilo okresnému súdu dňa 27. 02. 2015 elektronickou formou vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe, ktorým žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Uvedeným vyjadrením sa Združenie vyjadrovalo k celej žalobe bez ohľadu na čiastočné späťvzatie žalobcu. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 30. 03. 2016, č. k. 16C/63/2014 - 256, ktorým zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 22,54 eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 21. 10. 2012 do zaplataenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku konanie zastavil. Zároveň žalobcovi, žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov a trov právneho zastúpenia nepriznal. Z uvedeného jednoznačne podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že trovy konania, ktoré si vyčíslil vedľajší účastník sú neúčelné, nakoľko k späťvzatiu došlo predtým, ako vedľajší účastník podal vyjadrenie vo veci samej. Jeho vyjadrenie teda je možné považovať za neúčelné, nakoľko došlo k späťvzatiu žaloby vo výške 1 538,60 eur istiny a príslušenstva, a to o 8 a pol mesiaca predtým ako sa Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS k žalobe vyjadrilo. Vo zvyšnej časti, na ktorej žalobca trval po čiastočnom späťvzatií žaloby, žalovaná uznala nárok žalobcu čo do základu a výšky na pojednávaní konanom dňa 30. 03. 2016, na ktorom vedľajší účastník prítomný nebol a svoju neúčast' ospravedlnil.

10. Odvolací súd sa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti stotožňuje s názorom okresného súdu, že trovy vedľajšieho účastníka sú neúčelné v predmetnom konaní. Tvrdenie združenia v odvolaní, že žalobca zbral žalobu v prevyšujúcej časti späť v dôsledku jeho aktivity, a to po meritórnych písomných podaniach zo dňa 26. 02. 2016 a zo dňa 23. 02. 2016 a po účasti na pojednávaní dňa 08. 04. 2016 nie je pravdivé, vzhľadom na to, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu došlo dňa 09. 06. 2014, písomným podaním žalobcu zo dňa 03. 06. 2014, teda pred týmito úkonmi Združenia. Vyššie uvedené úkony Združenia, preto správne okresný súd považoval za neúčelné. Na základe vyššie uvedených skutočností, odvolací súd námietky Združenia považoval za nedôvodné a postup okresného súdu, ktorý vedľajšiemu účastníkovi v súvislosti s predmetným konaním náhradu trov konania nepriznal, za správny, a preto rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

11. V právnej úprave CSP účinnnej od 01. 07. 2016 ustanovenie § 81 a nasl. bol inštitút vedľajšieho účastníka nahradený komplexnou úpravou intervenienta ako nového právneho inštitútu. Intervenient je osoba, ktorá má právny záujem na výsledku konania. Odstránila sa úprava, keď vedľajším účastníkom mohla byť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Tá má v súčasnosti (za splnenia zákonných podmienok) postavenie osoby zúčastnenej na konaní s osobitnými procesnými právami (§ 95 CSP).

12. Podľa § 95 CSP na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým, strana na ochranu práv ktorej má vystupovať súhlasí.

13. V danom prípade je konanie vo veci samej právoplatne skončené. Na základe odvolania Združenia proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie predmetom preskúmania v odvolacom konaní sú iba trovy konania - tretí výrok rozsudku. Ide o trovy právneho zastúpenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (vedľajšieho účastníka na strane žalovanej do 30. 06. 2016). Teda do času, do kedy uvedené občianske združenie malo v zmysle platnej právne úpravy O. s. p. účinnnej do 30. 06. 2016 v konaní postavenie vedľajšieho účastníka.

14. Právna úprava CSP platná a účinná od 01. 07. 2016 nepozná inštitút vedľajšieho účastníka v tom zmysle, ako bol tento chápaný podľa O. s. p. Vedľajší účastník sa automaticky nepretransformoval na osobitný subjekt v zmysle § 95 CSP. V tejto veci doteraz vystupujúci vedľajší účastník podal návrh na pribratie do konania podľa § 95 CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, nebolo potrebné pribrať do odvolacieho konania vzhľadom na skutočnosť, že v odvolacom konaní súd nekoná o ochrane práv strany, na strane ktorej pôvodne vedľajší účastník vystupoval. Premetom odvolacieho konania boli trovy doterajšieho vedľajšieho účastníka, na ktoré má tento podľa prechodných ustanovení CSP právo.

15. Na vyššie uvedených záveroch odvolacieho súdu nič nemení ani tá skutočnosť, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, doručilo dňa 08. 07. 2016 odvolaciemu súdu návrh na jeho pribratie

do konania ako subjektu podľa § 95 CSP účinného od 01. 07. 2016. Ako je vyššie uvedené, predmetné konanie vo veci samej je právoplatne skončené a keďže predmetom odvolacieho konania sú už iba trovy vedľajšieho účastníka do 30. 06. 2016, ktorých náhrada nebola vedľajšiemu účastníkovi konania priznaná súdom prvej inštancie a odvolací súd toto rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách potvrdil ako vecne správne. Potom z hľadiska štádia konania nebolo účelné ani potrebné „pribať“ do konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako subjekt v zmysle § 95 CSP a v tejto súvislosti ani skúmať splnenie v citovanom ustanovení stanovených podmienok pre jeho pribatie do konania, resp. vyžadovať od občianskeho združenia preukázanie súhlasu strany, na ochranu práv, ktorej má v konaní vstupovať, ktorý súhlas v danom prípade chýba (súdu nebol predložený). Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 95 ods. 1 CSP o návrhu právnickej osoby - Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu rozhodol tak, že uvedenú právnickú osobu do konania nepriberá.

16. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 257 CSP. Od 01. 07. 2016 došlo k zániku procesného postavenia v spore u subjektu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ako vedľajšieho účastníka, a preto odvolací súd nemohol zaviazat' tento subjekt ako neúspešnú stranu na náhradu trov konania žalobcovi, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní. V tejto skutočnosti odvolací videl dôvody hodné osobitného zreteľa pre rozhodnutie v zmysle § 257 CSP.

17. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).